

opusdei.org

Duhovna obnova travanj 2025.

Ovaj je vodič od pomoći da sami obavite mjesečnu duhovnu obnovu, gdje god se nalazili, osobito u slučaju poteškoća s pohađanjem kapelice ili crkve gdje se obično sastajemo na molitvu.

1.04.2025.

"Treba izmiriti, treba razumjeti, treba oprostiti. Ne podiži nikada nijedan križ samo kao spomen ubijanja jednih od strane drugih. To bi bio đavolji stijeg. Nositi Kristov

Križ znači: šutjeti, oprostiti, moliti za jedne i za druge, tako da svi postignu mir." (Sveti Josemaria, Križni put)

Uvod

Duhovno štivo

Razmatranje

Ispit savjesti

Krunica

Uvod

U ovoj duhovnoj obnovi ulazimo u vazmeno otajstvo, srce Isusove bezuvjetne ljubavi prema svakome od nas. Dok razmišljamo o Posljednjoj večeri i Muci Gospodnjoj, ponovno otkrivamo kako svaka misa

i svaki trenutak našeg svakodnevnog života može postati prinos ljubavi. Ovaj nas susret poziva da živimo s radošću koja proizlazi iz spoznaje da smo duboko ljubljeni i da aktivno sudjelujemo u otkupljenju koje je Krist za nas izvršio.

Uvijek i u svim okolnostima možemo i moramo biti sretni, jer to je ono što Gospodin želi: „To sam vam govorio da moja radost bude u vama i da vaša radost bude potpuna" (Iv 15,11). Ta radost u Gospodinu radost je vjere u njegovu očinsku ljubav: „Radost je nužna posljedica božanskog sinovstva, spoznaje da nas naš Bog Otac voli posebnom naklonošću, prihvaća nas, pomaže nam i oprašta. Dobro se toga i uvijek prisjeti: ako bi se ponekad i učinilo da se sve ruši - ništa se ne ruši - jer Bog ne gubi bitke."

Ponekad nam se, na razne načine, objavljuje Božja volja, a mi se

osjećamo nesposobnima i nemoćnima, no čak i tada možemo imati „sigurnost nemogućeg“, kao naš Otac na početku Djela, kada uopće nije bilo potrebnih sredstava i kada je društveno okruženje bilo duboko protivno kršćanskom životu. Imamo i uvijek možemo imati „nadu koja ne razočarava“, ne zbog sigurnosti u sebe ili u bilo što od ovoga svijeta, nego „jer je ljubav Božja razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan“ (Rim 5,5).

Ponekad nas poteškoće raznih vrsta mogu natjerati da pomislimo da, na primjer, naš apostolski rad nije učinkovit, da ne vidimo plodove svog truda i svoje molitve. Ali mi dobro znamo, a dobro je i da se često prisjetimo tog uvjerenja naše vjere, da naš rad nije uzaludan u Gospodinu (usp. 1 Kor 15,58). Kao što je i naš Otac zajamčio: „Ništa nije izgubljeno.“

Ni na križu, u trenutku svoje najveće patnje i napuštenosti, Isus nije iznevjerio. Njegova smrt, koja se u očima svijeta mogla činiti kao najapsolutniji neuspjeh, bila je zapravo definitivni trijumf ljubavi nad grijehom i smrću. Ovo nam otajstvo otkriva da je u Bogu ono što se čini svršetkom tek početak novog stvaranja.

Prelatovo pismo (10. ožujka 2025.)

Radost

Duhovno štivo

Tijekom audijencije Papa se želio osvrnuti na Vazmeno trodnevlje, „tri dana koja čine jedinstvo i koja su najvažnija u liturgiji Crkve“. Osvrnuo se na značenje obreda u četvrtak, petak i Veliku subotu. „Oni su najvažniji u liturgiji Crkve“, istaknuo je. Tekst pročitajte ovdje.

Razmatranje

Korizma je vrijeme razmišljanja, kajanja i obnove. Razmatranje poslušajte ovdje.

Ispit savjesti

1. »Ovo je tijelo moje koje se za vas predaje.« (Lk 22, 19). Molim li Boga da mi pomogne da ga prepoznam u Euharistiji i da svakim danom postajem sve više svjesna kolika je važnost milosti koju primam u pričesti? Na koji način nastojim prenijeti važnost svete Mise ljudima koji me okružuju?

2. »Tko jede ovaj kruh, živjet će uvijek« (Iv 6, 58). Stavljam li svakodnevno svoj život u njegove ruke: radosti, žalosti, poteškoće, kao i

sve ostalo, znajući da me on uvijek prati i na taj način olakšava naš hod prema vječnom životu?

3. »Svom sam dušom čeznuo ovu pashu blagovati s vama prije svoje muke« (Lk 22, 15). Imam li želju, kada sam u mogućnosti, ući u Crkvu kako bih posjetila Gospodina i razgovarala s njim, klanjala mu se i zahvaljivala mu?

4. Nastojim li prikazivati svoju svakodnevnicu u svetoj Misi, kao žrtvu, da bi je Gospodin prihvatio, blagoslovio i sjedinio sa svojom žrtvom? Raste li moje pouzdanje kad znam da je tako moj život postaje otkupiteljski, unatoč objektivnim nejasnoćama i poteškoćama kojih će sigurno biti?

5. »Isus (...) budući da je ljubio svoje, one u svijetu, do kraja ih je ljubio« (Iv 13, 1). »Ljubio me je i predao samoga sebe za mene« (Ga 2, 20). Što za mene

znači to da je Isus dao svoj život i to do posljednje kapi krvi?

6. Potiče li razmatranje Gospodinova života, naročito otajstva njegova križa, da se iz ljubavi pokajem zbog svojih grijeha i da budem velikodušna?

7. Nastojim li se zaustaviti u životnim poteškoćama kako bih si posvijestila da je Bog uvijek uz mene i da ništa od onoga što mi se događa, bilo da je riječ o dobrim ili lošim stvarima, za njega nije nevažno? Jesam li svjesna koliko sam sretna što imam Boga za oca i prijatelja i što je moj život u njegovim rukama?

8. Kad ga je na križu dobri razbojnik zamolio da ga se sjeti u Raju, Isus Krist nije oklijevao ni na trenutak da li da ga prihvati: »A on će mu: Zaista ti kažem: danas ćeš biti sa mnom u raju!« (Lk 23, 43). Kako se osjećam znajući da me Gospodin prihvaća? Znam li u svom srcu prihvatiti cijeli

svijet, onakav kakav jest, i jesam li zainteresirana za brige drugih?

Djelo kajanja

Krunica

Krunica je tradicionalna katolička molitva Blaženoj Djevici Mariji, našoj Majci, moleći je da moli za svu svoju djecu u vrijeme njihove potrebe. Različitim molitvama koje čine krunicu, Gospi govorimo da je volimo i razmatramo Isusov život.

Kliknite za detalje o tome kako moliti krunicu.
